

Ved Finanslovforslagets Fremlæggelse udtalte Finansministeren om Formen for Forslaget, at det „fremtræder principielt i samme Skikkelse, som det blev forelagt i Fjor, saaledes at de Foranstaltninger, der da blev indført med Hensyn til Renteberegninger, rationelle Afskrivninger o. s. v., er de samme“. Ministeren tilføjede: „Bemærkningerne til Finanslovforslaget har man i Aar af Hensyn til Trykningsudgifterne søgt at trænge mere sammen, end Tilfældet var tidligere, og man har af samme Grund ført visse mindre betydningsfulde Tabeller angaaende Udgifter og Indtægter over i en saakaldt Bilagsbog, der ikke er trykt, men som vil blive overleveret Rigsdagens og naturligvis navnlig Finansudvalgets Medlemmer i maskinskrevne Eksemplarer. Man har søgt at begrænse Trykningen til det mindst mulige, og af den Grund har man ogsaa opgivet det gamle System med Marginalnoter paa Siderne af Finanslovens Bemærkninger, et System, der hyppigt medførte, at der stod en hel Række Noter, men i øvrigt intet paa Siderne. Men navnlig har man søgt at gøre de Oplysninger, som Bemærkningerne indeholder, saa nyttige og saa betydningsfulde som muligt, og i saa Henseende vil jeg gerne have Lov at fremhæve, at man i Aar — jeg haaber, at det er sket overalt, hvor det er muligt — har indført i Bemærkningerne 3 Tal, som er af Betydning for Vurderingen af Finanslovens Tal, nemlig Regnskabstallet for den enkelte Konto 1924—25, Finanslovens Tal for samme Konto 1925—26 og endelig Forslagets Tal for samme Konto for 1926—27. Det vil altsaa sige, at man faktisk har tre Aar liggende foran sig i de Tal, som nævnes i Bemærkningerne.“

Endvidere udtalte Ministeren: „Jeg vil straks fremhæve, at Budgettet er med ganske enkelte Undtagelser lagt under Hensyntagen til det Prisniveau, som har været gældende i indeværende Sommer, og det vil praktisk talt sige, at der ikke kan være taget Hensyn til det Prisfald, som er kommet i de senere Maaneder, og naturligvis langt mindre til det, der forhaabentlig kommer i de følgende Maaneder. Lønningerne til Statens Tjenestemænd er overalt budgetteret med de nugældende Lønningsudgifter som Grundlag, og den Nedgang i Lønudgifter, som maa forventes, maa der derfor tages Hensyn til ved Finanslovens tredie Behandling her i Rigsdagen, naar Oplysninger foreligger om det Lønniveau, som skal gælde fra 1. April 1926.“

Dette skete ogsaa, idet ved 3. Behandling næsten alle Finanslovens Udgiftsbudgetter — bortset fra lovbundne Bevillinger eller faste personlige Understøttelser — særlig som Følge af Pristallets Nedgang nedsattes med 10 pCt.